

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sermones magistri Nicolai deniise sacre pagine
professoris**

Sermones Estiuales De Tempore

Denisse, Nicolas

[Augsburg], 1510

VD16 N 1513

Sermo x.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30616

De sacramento eucharistie

Sic enim lignum vite conestuā vitā conseruabat ut p̄t̄ Gen. ii. sic diuina sapia chris̄t̄us Sap. iij. Lignum vite est his q̄ apprēhēde rint eā: et q̄ tenuerit eā bear. Propt̄ q̄ dicit̄ cebat Jo. vi. Nisi manducaueritis carnē filiū hoīs non habebitis vitā in yobis.

Tertius est refectio seu cibatio. Joā. vij.

Laro mea vere est cib. Sic enim ait Rich. in. iij. dī. viii. Quēadmodū anīe vegetatiue q̄ est formale p̄ncipium naturalis vite generabilū t̄ corruptibiliū dē indidit potentiam generatiū q̄ quam res viuens efficiet̄ t̄ augmentatiū q̄ quā augmentat̄ t̄ nutritiū q̄ qua ipsa nutrit̄ t̄ in esse conseruaf̄ q̄d̄ diuīuit recuperando id qd̄ successione deperdit̄. Ita p̄ misericordiā christ̄ inter sacramenta tria instituit p̄ quoq̄ vñ fit anima viuens vita spūalis. s. p̄ baptismū; p̄ aliud p̄ vita spūalis augeat̄ t̄ roborat̄. s. p̄ sacramentū confirmatiōis; per aliud aut̄ nutrit̄ t̄ conseruat̄. s. p̄ eucharistiam p̄ quā reparat̄ qd̄ quotidie de charitatis feruore deperdit̄. Et ppterēa dat̄ sub similitudine cibi t̄ pot̄. Per h̄ at̄ refic̄ mēs hūana; q̄dūn p̄ hoc sacrum sentit se tñā a deo amari q̄p nobis mori voluit; t̄ corpus suū sic mirabiliter nobis tribuit igne charitatis in flāmāt̄; t̄ in deū transformat̄. Jo. ps. dicit. Iusti epulent̄ t̄ exultent̄ t̄ delectent̄ in leticia. **Q**uartē animaz̄ fortificatio. Sic enim mente roborat̄. ut cib̄ corporalis corp̄. Nec mirū cum in illo sacramento stineat ille qui est fortissimus t̄ potentissimus. Nō dubiū ergo q̄n det̄ quantū in se est: firmū p̄positum cauēdi a futuris: t̄ in bono p̄seuerandi. **E**xemplū narrat̄ Lesari. q̄ in ciuitate remensi miles qdām consobrinaz̄ suam concubinā habebat t̄c̄. Elide in primo aduentuali sabbato ante quartā dñi cam aduentus.

Tertius ar. Aud. qm̄ eucharistie sacramentū fructuosissimū est cui fructus omnib̄ offert̄. Laete ḡ ne p̄ negligētiā vestram tantis fructib̄ p̄uemini: t̄ sic merito sitis increpandi. Nam dicit̄ lex. Qd̄ p̄ me stat mībi imputari debet. ff. de contrabenda emptiōe t̄ venditiōe. l. Hec venditio. s. j. Et sic h̄ extra de constitutiōib̄. Si aut̄: non solum dolus sed etiā negligētiā impuraf̄. Audite. Si rex yobis dīmūsset tunicā suam tali lege q̄ quicunq;

q̄ ad eā confuget̄: honorem regi facies; magnū lūrum inde reportaret. Nōne ligbenti amo. Aut siq̄s negligēret, t̄ sic fa me t̄ egestate periret: nonne multū eis ih̄ crepandū. Expone t̄ applica notando il lud qd̄ dicit̄ Seneca. Turpis est iactura q̄ p̄ negligētiā fit.

Sermo. x.

Qui mandu-

q̄. **O**peramini nō cibum qui perit: sed q̄ permanet in vita eternā q̄ē filius hoīs dabit vobis. Hunc em p̄ significauit deus. Jo. vij. Tra sunt ibi notanda q̄ faciunt hunc cibū sciderabilem. **P**rimū est duratiōis ppetuitas: cum dicit̄. Operamī nō ci. q̄ pe. sed quip̄ma. in vi. eternā. i. operando q̄rite non cibū corporalem: sed magis spūalem. **G**at. vij. Primū querite regnū dei. **S**e cundū est dationis liberalitas: cum dicit̄. Quē filius homis dabit vobis. i. parat̄ dare. Alchuinus. Filius hoīs scip̄m dat nobis. vt nos in ipso t̄ ipē in nobis maneat. **T**ertiū est pmissionis securitas: cui dicit̄. Hunc em pater signit̄ deus: iō pmissio eius est secura. q. d. Ad hoc em p̄cipiatur eum assignauit t̄ instituit mittendo ī mundū. vt daret vitam eternā mundo. Jo. an. x. Ego veni ut vitam habeant̄: t̄ abundantiā habeant̄.

Qui māducat t̄c̄. **P**rimus ar. An eucharistia sit sepe suffissima. **Q**2. sic. q̄ ei spūtio ē fructus eucharistia. Ecclia solum semel ī anōno eucharistia sumere p̄cipit. Rūdet tho. in. iij. dī. xij. Notādo q̄ in h̄ sacro regrit̄ ex pte recipient̄ desideriū p̄iunctionis ad ch̄m qd̄ facit̄. amor t̄ reuerētiā sacri q̄ ad donū timor p̄t̄. Primū icitar ad frēt̄ quētationē q̄tidianā hūi sacri. Iscōm retribuit. **G**n̄ siq̄s experimental̄ coḡsiceret̄ q̄tidiana spūtione feruore chantat̄. augeat̄ ri t̄ reuerētiā n̄ minut. deberet q̄tidie col̄care. Si at̄ sentiret p̄ q̄tidianā frēq̄ntatiōnē reuerētiā minut t̄ feruore n̄ ml̄tu augeri tal̄ überet iterdū abstiere. vt cū maiori del̄ uotiōet reuerētiā p̄ modū accederet. **G**n̄ ē qd̄ dī aug. Dic q̄spīā n̄ ē q̄tidie accipit̄

da eucharistiā, ali⁹ affirmat q̄tidi⁹ sumen⁹
dam. Faciat vnuſquisq; illuc q; vnuſ fide⁹
sua credit pie esse facieđū. Et pbat ex ei⁹
plis zachei ⁊ centurionis: qz yn⁹ recepit
dñm gaudēs. Ali⁹ dicit: Nō sum dignus
vt inres sub rectū meū. ⁊ vterq; misericordiaz
psecut⁹ est. Hecet Tho. ⁊ Aug. Pro fu
damēto seu pambulo. Gidem⁹ q; in reb⁹
ſensibilib⁹ oia ſtinue varians. Quid. xv.
metam. Nec ſp̄es ſua cuiq; manet reruſq;
nouatrix. Ex alijs alias repat natura fi
guras. Nil eq̄dem ſtare diu ſub imāgie
cadere credideri. Un⁹ ⁊ vita nra q̄tidi⁹ la
bit ⁊ minuit. Señ, ad Lu. Quotidie mo
rimur: q̄tidi⁹ demif aliq⁹ ps vite nfc. Un⁹
et aliq⁹ deqd ſtinue de ſubſtātia viueni
tis, qd oportet repari p ſumptionem cibi.
Sic ⁊ in vita ſp̄uali aliq⁹ ſtinue depdit,
et qntum eft ex nobis q̄tidi⁹ labimur: ido
oportet restaurationē fieri p ſp̄uale m̄tri
tionē ad quā ordinat⁹ eucharistiā. Jo q̄rif
An eucharistiā r̄c. Dic r̄n, vt ſ. Post re
ſponſionē aut dicas q; de cōione, p varie
tate temp⁹, varia facta ſunt instituta. In
ecclia ſiq̄dem pmitiuā dū ch̄i ſanguis re
cens feruebat in cordib⁹ credentiū ſcīca
bant oēs q̄tidi⁹: vt patet Act. ii. Et d̄ cō
ſe, dī. q. c. Peracta. Lapsu pō tgis con
munionis vſus deducr̄ē ad dies dñicos.
Et de h̄c Aug. de Pse. di. i. c. Quotidie
Quotidie eucharistiā cōmunionez accipe
nec laude nec vitup: oib⁹ tñ dieb⁹ domi
nicis cōicandū horor. Succedēt pō tpe
ſtatut⁹ fuit vt ter in anno hoīes cōicaret.
vix in pafca: natali dñi: ⁊ penteđ. vt patet
de Pse. di. i. c. Et si nō freqnt⁹. et c. Secu
lares. Tpe pō in q̄ charitas refriguit ob
ligauit ecclia laicos ad cōmunionez ſemel i
anno tñ. Sicut patet extra de pen. ⁊ re. c.
Qis O misera hui⁹ etat⁹ p̄ficio in q̄ etiā
plurimi vir ſemel in anno ad cōmunionez
ſe p̄gant. O indurat⁹ r̄c. O exēcati Non
mitiſ ſi morte ante incurrit: qñ ad cibū vi
te recurrere negligit. Nā ppter pnitatez
nature ad malū fit ſtinua depditio ſp̄ual
ium. Jo nobis dar⁹ ē cib⁹ iſte corporis ch̄i
q̄ eos a q̄b⁹ ſumit digne facit imortales.
Figura Gen. ii. legit d̄ ligno vīte q; po
tent reddere hoīes imortales. i. potētes
nō mori. ſp̄ualr Lib⁹ iſte ſp̄ualer q; red
dit immortales. i. non potētes mori. quia

hominē in ſe ſcouertit. Aug⁹ li. 2feſ. in p⁹
ſona ch̄i. Non tu me mutabis in te ſic ci
dum carnis tue: ſed tu mutaber⁹ in me.
Ecundus art. In pced. r̄c. Nūc de
quattuor medijs. s. de qnto: ſexto: ſe
ptimo: ⁊ octauo. Quoz
Primus eſt mentis illuminatio
Secundus eſt gratiæ augmentatio
Terti⁹ eſt ſatisfactio
Quartus eſt ab hoſte defensio
Primus eſt mentis illuminatio. Per deuo
tam em̄ cōionem ⁊ miſſe auditionez in q
ch̄i ſp̄ualr mandueat: mentales oculi il
luminant ad diuina bonitate ſamply cō
templadā. In cui⁹ figura Tob. x. Tob⁹
as ex felle pifcis illūinabat. Fel pifcis eſt
paſſiōis ch̄i amaritudo in hoc ſacré ſep
tentata. Secundus eſt grāz augmentatio
tio ⁊ ſtutu atq; meritoꝝ. Un⁹ Innoꝝ. de
offi. miſſe. iij. pte. c. xl. ait. Per hui⁹ ſacra
menti ſtutem vniuerſe vtrutes augētur:
et oīm grāz exuberant charismata. Per
hoc enim q̄ corpus christi ſumimus ⁊ ſi
bi icorporamur: particeps efficiamur oīm
bonoꝝ q̄ ch̄i in illo corpe opat⁹ eſt: ſeiu
mando: vigilando: diſcurrendo: p̄dicando
⁊ orando: ⁊ ſic de alijs, ⁊ meriti paſſionis
ſue. Item in hoc ſacramēto accipio partis
cipatiōnē oīm meritoꝝ totū ecclie et oīm
sanctoꝝ. Un⁹ d̄ Alber. magn⁹. Per verū
christi corpus oīnes nos omniib⁹ christi
gratijs ⁊ oīm fideliū cōicamus: puta oīm
patriarchap⁹: pphetap⁹: aploꝝ: martyꝝ: cō
fessorp⁹: virginiꝝ ⁊ angeloꝝ: atq; electoꝝ: ū
omniū. que omnia a christo in corp⁹ my
ſticū fluixerunt. Unde pot dicere pius ie
sus cuilibet digne cōmunicati illud quod
dixit Jacob ad Laban Gen. xxx. Hodi
cu habuisti anteq; venire ad te: et nunc di
ues effect⁹ es. Bñdixit tibi dñs ad ſtro
itum meū. Vlere benedictif homo ad ſtro
itum ch̄i. Quod em̄ de⁹ eſt ex natura hoc
fit hō p̄ grām digne cōicando. Cum ḡ de
us habeat ſapientiam infinitā: potentia: et
bonitatē. ex eius potentia homi in hoc
ſacramento cōmunicata efficiſ homo po
tentior ad ſtuſe opanduz: ex ſapiētia ſa
pienſor ad electionem boni ⁊ fugam ma
li: ex eius bonitate magis pius ⁊ charita
tius atq; pacificus. Terti⁹ eſt ſatiſ
factio. Et hoc ſibi conuenit dupliči ratōe.

De sacramento Eucharistie

Si em̄ considerer̄ ut sacramētū: ut sic ha- projecta sunt ossa in ignem: et statim de-
bet vñire christo que vñio fit p̄ charitatez mones ossa euauerunt de igne: et tenebat
q̄ oīgit multitudine peccator̄: et ex cū fer- ea suspenſa in aere: nec tamen videbantur
uore cōsequit̄ alīq̄ remissionē non solum demones. populares ergo ceperūt clama-
culpe sed etiā pene: nō q̄deꝝ totū semper: re. Morisaf ep̄s cum istis fratrib̄ qui vo-
sed iuxta modū deuotiois suscipient̄. Si lucerūt cōburere sanctū dei ex inuidia. Et
aut̄ considerer̄ ut sacrificiū/haber̄ vīm satil̄ ce quō deus non vult. Tunc ep̄scopuſti
factuā pro his pro q̄bus offer̄ rāz viuis munt. Fratres aut̄ fortauerūt eū dicētes
q̄ defunct̄, ubi etiam magis attēdīs deuo- Nos h̄ sumus p̄ fide: Preparetis vos ad
rio offer̄; q̄ quantitas oblatiōis: vt pa- missam: quia ostendet deus miraculuz ne
tet L. xii. de vidua que misit duo minu- fides p̄cliteſ. Ep̄scop̄ ergo dicit missam
ta. de q̄ dī dī plus oīb̄ misit: p̄dēraſ Salve sancta parens t̄c. Quādo aut̄ ele-
to vīc suo affectu. Quāuīs ḡ b̄c oblatio uauit corpus ch̄ri: tunc demones clama-
ex sui q̄ntitate sufficiat ſatiſfaciēdū. poi uerunt dicētes in aere. O guido de lacha:
pena: non tū q̄ ea fit sp̄ ſatiſfactio p̄ oī pe nos defendimus te quantū potum? sed
na: l̄z nihil mai⁹ offerri possit. Un̄ Alexā: mō nō plus poſſimus: quia ad̄ maior
der papa de conse. di. h. c. Nihil. Nihil in nobis. f. ch̄ris. Et statim ceciderūt ossa in
ſacrificiys mai⁹ eſſe potest q̄ corpus et san ignem et combuſta ſunt. et glorificata ē ſi
guis ch̄ri: nec vīla oblatio hoc portor̄ ē. f. ſi
oīs p̄cellit: que pura p̄ſcientia eſt dī oī ſi
ferenda. Quart̄ eſt defenſio. f. ab hoſte
Defendit em̄ a mūdo in q̄ntū roborat ani- bre moriſ. f. in hoc mūdo: nō timebo ma-
la: qm̄ tu mecum es. f. q̄ hoc ſacramētū. De
fencit etiam a carne ei⁹ ſomitē mitigandē
ſicut aqua refrigerat̄ ignem. Hinc Ps. in
p̄ona deuote comunicat̄. ait. Sup aquā
refectiōis educauit me: animā meā cōuer-
tit. f. ad ſpūlā que inclinata fuit ad carna-
lia. In cū ſigura cū manna dēſcēdebat et
ros. Defendit in ſup a demone in q̄ntū eſt
ſignū paſſiōis ch̄ri: p̄ quā victi ſunt demo-
nes. Ps. Parasti in coſpectu meo mēſaz: ſoſt. ſup Joanne. Ut leones flāmā ſpiran-
tes de mensa dīi recedim⁹: terribiles de-
monib̄ facti. Exemplū qđ ostendit hoc
ſacramētū terribile eſſe demonib̄. In epi-
ſcopatuſ Brixienſi erat q̄daz q̄ p̄tendebat
ſanctitatē tantā in abstinentia q̄ vide-
baſ alter Joānes baptista. Dēſ q̄lī de to-
ta puincia ad cuius currebat credētes eum
eſſe ſanciū: et tū eratheticus et puerus.
mortu⁹ eſt et honorifice ſepultus. Poſt tē
pus aliquod inq̄ſitor̄ heretice p̄auit̄ di-
ligenter inq̄rēs: inuenit p̄ fideles restes
q̄ fuerat heretic⁹. Sententiauit ḡ de con-
ſilio epi Brixienſi et alior̄ prudētū q̄ oī-
ſa cius comburerent̄. Aſtante igī ſpopulo

Erti⁹ articulus. Aud. t̄c. Pensate
ergo q̄ntam deuotionē ad hoc ſacra-
mentū habere debem⁹: per quod ſic nobis
litig: ditatur: et defendit anima. Nam vīd̄
cunt iura. Ania ē corpori p̄ponenda. xxvij
dīſt. Sedulo. et. xij. q. j. Precipimus. et L.
de ſacrosanc. eccl. l. Sancim⁹. Propone
parabolā de tunica regis: de qua in p̄cē
denti ſermone. Et addē q̄ p̄pter eius vīli-
rationem adquirit̄ gratia regis et diuſtie
multe. Danturq̄ arma bellīca: quib⁹ ſiq̄s
voluerit uti: omnes aduersarios enice.
Nonne ad tunicā illam diligētissime cōfu-
geret̄. Si itaq̄ p̄ bono ſēporali et co-
rali vīga ſeruanda ibi curreretis libenter:
quāto magis ad ch̄ri corpus p̄ ſalvāda
anima. Nam ſcribit̄ Dēut. iij. Animā tu-
am ſollicite ſerua.

De eucharistia
Sermo xj.

Q̄ t̄c. Hoc facire in meā cōmemo-
rationem. Lu. xxij. et. j. Lox. ii
In triplicem vīc cōmemorationē